

מבחן בחוזים

שאלה ראשונה עד עמוד :

ראשית אנו מניחים שלחברה יש כשרות משפטית מכיוון שזוהי חברה בע"מ. אין לנו בעיות בשאר תנאי הסף כוונה ליצור יחסים משפטיים ושפיטות.

כדי לדון ביכולת החברה לבטל את המבצע יש לבדוק האם זו הצעה או הזמנה להצעה:

כדי שזו תהיה הצעה לפי סעיף 2 לחוק החוזים ראשית יש לבדוק ג"ד, הדברים שמעידים על גמירת דעת: פרסום המודעה, מבצע מדהים. אנו מבינים כי היתה ג"ד.

המודעה הינה ההודעה ועכשיו נבדוק האם ישנה מסויימות, ע"פי פס"ד קפולסקי הפרטים שצריכים להיות מופיעים במסויימות הינם: שמות הצדדים- לפי ההלכה אין חובה באדם השני מספיק הצד המציע-חברת ניסאן-ישראל. מהות העסקה-מכירה. המוצר-דגם micra.

מחיר- כעקרון רשום 15% הנחה ממחיר מחירון. בד"כ היינו מניחים כי זה לא מספיק כי לא רשום מה מחיר המחירון, אך מחירון רכב הוא דבר הניתן להשיג בכל מצב ולכן אין שום בעיה להשלים פרט זה. הוצאות ומיסים- ניתן להשלים ע"י חוק המיסים. תנאי תשלום-תנאי תשלום ניתן להשלים רק במידה והוחלט על תשלום אחד. אם לא הוחלט כמה תשלומים לא ניתן להשלים פרט זה. יכולת ההשלמה היא בעקבות הריכוך שנעשה בשנים האחרונות בדרישת המסויימות כמו שהזכיר ברק ברבינאי מן שקד והמשיכו אותו בדור אנרגיה, החשיבות היא האם היתה ג"ד. (בית הפסנתרמפי השופט דורנר זה סממן חיצוני שלא חוזר על עצמו). מכיוון שהיתה ג"ד אנו מגיעים למסקנה כי למרות החסר זוהי הצעה.

האם מבצע מדהים לחודשיים בלבד הינו הצעה בלתי חוזרת לפי סעיף 3(ב)?

לפי גישת פרופי גי' שלו שאנו רואים שאומצה ע"י השופט טירקל בפס"ד תשובה (אך שם לא היה צורך להגיע להחלטה) ברגע שיש התנאה של זמן מדובר בהצעה בלתי חוזרת. לדעת פרופי דויטש לא כל התנאה היא הצעה בלתי חוזרת אלא זה תלוי בנסיבות. אם הפנייה הינה לאנשים רבים אין זו הצעה בלתי חוזרת. כלומר יש לנו דעות חלוקות בנושא כלפי הסיטואציה שלנו בה יש התנאה של זמן אך זה מיועד לציבור בכלל.

נפקויות:

באם מדובר בהצעה בלתי חוזרת לפי סעיף 3 (ב) לא תוכל החברה לחזור ממנה מכיוון שברגע שפרסמה את המודעה הינה מחוייבת. באם ההצעה אינה בלתי חוזרת לפי סעיף 3(א) כל עוד לא הודיע מישהו מהציבור על קיבול ניתן לבטל את המבצע.

אציין כי יכול להיות ניסיון להשתמש במשפט: אין כפל הנחות ומבצעים על מנת לטעון שלפחות ניתן לבטל או את הביטח מתנה או את 15% הנחה. אך גם לפי פרשנות דו שלבית וגם לפי פרשנות חד שלבית (הלכת אפרופים שאושרה בארגון מגדלי הירקות) מכיוון שיש את המילה: **בנוסף** בין ההנחה לבין הביטוח הפירוש המתקבל היחיד הינו כי כפל המבצעים לא חלים על המבצעים הנ"ל אלא על שאר מבצעים. (למשל יש מבצעים שונים כמו פרישת תשלומים ל3 שנים).

שאלה שניה- עד 5 עמודים :

אנתח את האירועון לפי סדר יכולות התביעה שלה :

טענה ראשונה של יעל הטעיה :

יעל תטען כי היא הוטעתה, נאמר לה כשהגיעה כי יש מבצע 15% אך לא נאמר לה כי המבצע כולל חודשיים ביטוח מקיף חינם. ננסה לבדוק טענה זו בעזרת יסודות ההטעיה: 1. קיומו של חוזה-אכן יש לנו חוזה'בין יעל לחברה. 2. קש"ס כפול- קשר בין הטעות להתקשרות ובין הטעות להטעיה. 3. אי גילוי אמת. יעל תטען כי חובה על החברה היה לידע אותה על המבצע, אך החברה בצדק תטען כי היסוד העיקרי- קשר בין הטעות להתקשרות אינו מקויים-יעל בכל מקרה היתה קונה את המכוננית, היא הגיעה כאשר לא ידעה אפילו על המבצע ולכן היתה קונה, כפי שעשתה גם ללא הביטוח. על חובת הגילוי אדון בהמשך כשהגיע לסעיף 12. אך אציין כי קיימת חובת גילוי בהטעיה לפי נסיבות- החברה ידעה כי יעל לא ידעה על המבצע והשתמשה בזה נגדה, היא ידעה כי לנוכח רכישה כ"כ גדולה ויקרה היה עוזר ליעל מאוד החודשיים מתנה. פס"ד שבהם הנסיבות חייבו חובת גילוי: לקי דרייב ובית חשמנונאים. לפי נוהג- (הנחה שלי) אך נהוג במקום מכובד כמו יבואנית מכונניות לספר ללקוח על מבצעים שקיימים. (בנוסף גם לפי חוק המכר קיימת חובת גילוי סעיפים 11+16 אך מכיוון שלא מדובר על המכוננית אלא על הביטוח לא ניתן להשתמש בזה).
טענה נוספת של יעל טעות לפי 14 א :

יעל תנסה לטעון לטעות. יסודות הטעות: 1. קיום חוזה. 2. קש"ס 3. יסודיות הטעות- אדם סביר לא היה נקשר בחוזה אילו היה יודע על הטעות. יעל תטען כי חתמה על החוזה הנדון בטעות מכיוון שלא ידעה פרט מסויים-יכולת להגיע לחוזה יותר טוב כלומר מתקיים הקש"ס, אך האם אדם סביר לא היה מתקשר, אני מניחה שאדם סביר שהיה יודע שיכל לחתום על חוזה טוב יותר לא היה חותם אבל כל זה נכנס לטענת החברה כי מדובר בטעות בכדאיות העיסקה סעיף 14 (ד).
3 מבחנים נוצרו :

1. מבחן השופט אשר בפס"ד ספקטור- אם מדובר בשווי הממכר אזי זה טעות בכדאיות אם מדובר בטעות על תכונה של הממכר זו טעות רגילה. ע"פי מבחן זה זו טעות בכדאיות.
2. מבחן הזמנים של פרופי טדסקי שאומץ בפס"ד כנפי-טעות לגבי העתיד הינה טעות בכדאיות. טעות על ההווה ועל העבר היא טעות רגילה. אינני חושבת שניתן ליישם מבחן זה כלפי המקרה דנן מכיוון שהביטוח הוא לעתיד אבל קבלתו היא בהווה.
3. מבחן הסיכון של פרופי פרידמן (שר המשפטים מאתמול..) -בכל חוזה כל צד לוקח סיכון, אם זה סיכון שצד לקח והיה צריך לצפות זוהי טעות בכדאיות. לפי מבחן זה הטעות היא טעות בכדאיות- יעל יכלה לצפות כי אולי הפסידה מבצע מסויים אחר. למרות שניתן להגיד טיעון קלוש כי לא לקחה בחשבון שעל מה שהיא קנתה יש מבצע, אבל לעניות דעתי לסיכומו של דבר טענת הטעות תדחה וזו תחשב טעות בכדאיות.

יעל תטען לחוסר תום לב במו"מ סעיף 12 :

החברה תטען כי היא אינה מתחייבת להודיע ללקוח על כל מבצע. היא יכלה בעצמה להסתכל על המודעה בעיתון.
יעל תשיב בשתי דרכים: 1. בפס"ד ספקטור נ' צרפתי השופט אשר סבר כי חובת הגילוי הינה גם על פרטים שהצד השני יכל לגלות. החברה תשיב כי ג' שלו וגם השופט לנדוי סוברים כי אין להציב רמת מוסר גבוהה מדי, אין חובת גילוי במקרים שהצד השני יכל לגלות בעצמו אלא במקרים של

הטעיה זדונית. יעל תשיב כי כן היתה פה הטעיה כי בכוונה לא סופר לה כדי שלא תקבל והחברה תרוויח כסף. שנית דעת השופט אשר היא שאומצה בפס"ד פנידר נ' קסטרו. יעל תטען כי היא הופלתה ביחס לשאר הלקוחות שקיבלו את הביטוח. החברה תטען כי היא חברה פרטית ואין היא חייבת להתנהג בשוויון. על טענת החברה כי היא עסק פרטי ועליה לא חלים אותם נורמות כמו במגזר הציבורי תשיב יעל כי בפס"ד בית יולס השופט שמגר והשופט ברק טענו כי לא משנה אם החברה היא חברה פרטית עליה לנהוג בשוויון ע"פי סעיף 12. החברה תשיב כי ברק ושמגר היו דעת מיעוט, הרוב סברו כי אין לפגוע בחופש של המגזר הפרטי. אך יעל תציין כי דעת שמגר וברק התקבלה בפס"ד קל בנין. לעניות דעתי יעל יכלה להצליח בתביעה זו ולקבל פיצויי הסתמכות לפי סעיף 12 (ב), ואף היתה מנסה לפי הלכת קל בנין 2 ועלריג נכסים לקבל פיצויי קיום- נאמר כי הרשימה של 12 (ב) אינה סגורה ולקבל את שווי חודשיים הביטוח או לחילופין את תיקון האוטו.

אך החברה תטען כי ברגע שיעל חתמה איתם על חוזה חדש בו היא תצטרף רטרואקטיבית למבצע וכך תקבל החזר עלות היא וויתרה על זכותה לתבוע.

לכן יעל תנסה לטעון כי חוזה זה נחתם תחת כפייה:

טענתה הראשונית של החברה תהיה כי היא לא השתמשה באיומים פיזיים אך יעל תשיב כי בפס"ד אקספומדיה נקבע שכפייה יכולה להיות כלכלית.

על מנת להוכיח כפייה לפי סעיף 17 יעל צריכה להוכיח: 1. קיומו של חוזה- רשום לנו כי יעל הסכימה להצעתו ורשום הפרטים-קבלה רטרואקטיבית למבצע, קבלת תשלום פיצוי וויתור על 3 שנות אחריות. ולכן יש חוזה. 2. קש"ס- התקשרות עקב הכפייה. 3. קיומו של כפייה לפי 2 מדדים שקבע השופט חשין בפס"ד מאיה נ' פנפורד: 1. עוצמת הכפייה-לא היתה לה כל ברירה אלא להסכים. 2. תוכן הכפייה- התנהגות לא מוסרית. לגבי ההתנהגות לא מוסרית החברה תטען כי חשין היה במיעוט לגבי קריטריון זה אך יעל תשיב כי בפס"ד הבאים חשין הכניס את המדד (בלי לציין לפני שזה היה במיעוט..) וזו ההלכה. התנהגות החברה כשלא היתה כל ברירה ליעל כי לא היתה לא איך לשלם הינה בלתי מוסרית ובגלל זה יעל חתמה. אך החברה תשיב כי כן היתה לה ברירה, ע"פי מאיה נ' פנפורד כאשר יש אפשרות לפנות לביהמ"ש אין כפייה. ואכן כפי שכבר ציינו למעלה היו ליעל טענות לפחות לגבי חוסר תו"ל במו"מ ומכיוון שהיא לא פנתה לביהמ"ש אכן לא ניתן לבטל את החוזה החדש על בסיס כפייה.

יעל תנסה לטעון לעושק:

על מנת להוכיח עושק יעל צריכה להוכיח כי: א. יש חוזה-אמרנו כי יש. 2, מצב העשוק. קש"ס בין החוזה להתקשרות. 4. תנאי חוזה גרועים במידה בלתי סבירה.

יעל תטען כי היא היתה שרויה במצב נפשי קשה עקב מצוקתה הרבה-חוסר יכולת לשלם, כאשר לא היתה כל ברירה אחרת ולכן חתמה. התנאים הינם גרועים מאוד- ויתור על אחריות 3 שנים יכול להתחיל בכמה אלפי ₪ ולהגיע לעשרות אלפי שקלים.

אכן התנאים גרועים אך החברה תטען כי זה היה מצב רגעי ולא ממושך של מצוקה. יעל תשיב כי נפסק בישראל נ' קיקאון כי מצב עושק יכול להיות גם זמני. אך לטעמי אין המצוקה הנפשית מספיק גדולה כדי שביהמ"ש יקבל טענה זו, ניסיון של יעל ללכת על ניצול חוסר נסיונה גם לא יצליח מכיוון שלפי פרופ' שלו חוסר ניסיון חייב להיות קיצוני במיוחד. (ברמה של אדם שעלה לארץ מאפריקה).

יעל תנסה לטעון לחוסר תום לב לפי סעיף 12 במו"מ השני:

יעל תטען כי גם אם זה לא מגיע לעושק או כפייה אין ספק כי יש כאן ניצול לרעה של מצבה והתנהגות שלא בתום לב.

החברה תנסה לטעון כי היא חברה עסקית ובסה"כ מנסה ליצור רווח, אך אני חושבת שהפעם טענה זו כן ניתנת להתקבל, כן היה ניצול לרעה של כוחם על מנת שתוותר על 3 שנות אחריות. לא ניתן לפי סעיף זה לבטל את החוזה החדש שנחתם אלא רק לקבל פיצויי הסתמכות לפי סעיף 12 (ב).

למעשה ברגע שיעל תרצה להגיש תביעה נגד החברה למשל על חוסר תו"ל החברה תביא את הסעיף שנמצא בתקנון המבצע כי בהגשת מכיוון שהגישה תביעה חובה עליה להשיב את הסכום על ביטוח חינם ולשלם לחברה בנוסף פיצוי מוסכם בשיעור זהה להנחה שקיבלה: 15%. יעל תנסה לבטל סעיף זה דרך כמה אפשרויות.

תניות הפניה:

כאשר יש הפניה נקבעו בפסיקה (פס"ד דוד נ' דרורי, פס"ד בריטניה אמריקה) מסי תנאים:
1. ישנה הפניה ברורה כי ישנו נספח- מתקיים, במודעה רשום: המבצע כפוף לתנאי תקנון המבצע.
2. נגישות- חובה שתהיה נגישות לתקנון החברה אם מבחינת יכולת להגיע ולקרוא אותו (בריטניה אמריקה) ואם מבחינה שלא יהיו כמה נספחים ולא ניתן לדעת מה מהם הנכון. (ברזל הצפון). במקרה דנן רשום לנו כי תקנון המבצע מצוי במשרד עו"ד של החברה ולכן מתקיים התנאי. (אין צורך בהפניה בפועל כפי שנקבע בלגיל טרמפולין מכיוון שלא מדובר בחוזה כרטיס). ניתן לנסות לתקוף בדרך אחרת, חוזה פסול סעיף 30:

חוזה פסול יכול להיות או כי תוכנו בלתי חוקי או בלתי מוסרי או סותרים את תקנת הציבור. אציין כי איני יודעת אך אני מניחה כי למעשה השימוש בסנקציות שנקרות "פיצויים מוסכמים" ע"י החברה על מנת למנוע תביעה אינן חוקיות, איני יודעת זו בבטחה אך בכל מקרה ניתן לבטל לפי תקנת הציבור. החברה תטען כי תקנת הציבור אינה קיימת בשביל טענות מסוג זה, אך יעל תשיב כי תקנת הציבור הינה נורמה פתוחה שעם השנים הרחיבה את תכולתה, פס"ד חיימוב נ' חמיד סימן את תחילתה של ההרחבה ונאמר שם כי אין עוד פחד מנורמות פתוחות (וכך גם הורחבה הנורמה תום לב). ע"פי עניות דעתי טענה זו אכן תתקבל. החברה תטען כי אין צורך לבטל את כל החוזה ניתן לבטל רק את הסעיף הזה. טענה זו אכן תתקבל על בסיס שלוש נ"ל ושלילה נ"ל בארי- במידה וניתן לקיים את החוזה, אז יעשו זאת וע"י ביטול סעיף זה ניתן.

דרך נוספת שניתן לתקוף את הסעיף שמחייב תשלום פיצויים על הגשת תביעה, חוזה אחידים: יעל תטען לתנאי מקפח בחוזה אחיד. לטענת החברה כי החוזה שנחתם עם יעל הוא אישי יעל תשיב כי התקנון הוא חוזה אחיד, ונקבע גם בפס"ד ארגון שחקני הכדורגל כי גם תקנון הוא חוזה אחיד, אך הוכיח זאת על פי מרכיבי חוסה אחיד סעיף 2 חוק חוזים אחידים: נוסח של חוזה- התקנון. תנאיו, כולם או מקצתם נקבעו מראש- מתקיים, התקנון נקבע מלפני החוזה. בידי צד אחד- נקבע בידי החברה. בינו לבין אנשים בלתי מסויימים- אכן מתקיים, בפס"ד בית יהונתן נקבע שרופאים הם קבוצה בלתי מסויימת על אחת כמה וכמה רוכשי מכוניות. יעל תטען כי לפי סעיף 4 (8)- תנאי ששולל או מגביל להשמיע טענות בערכאות בימ"ש חזקה על

החברה להוכיח כי התנאי לא מקפח. החברה תטען כי סעיף זה אינו מתאים כי הם לא הגבילו טענות או אפשרות, אלא אם תעשה זאת תצטרך לשלם פיצויים. יעל תשיב כי לפי 4 (2) תנאי שמקנה לספק לשנות את תנאי החוזה המהותיים הינו גם חזקה ולתת זכות של הנחה ולשלול את זה, זה שינוי מהותי.

החברה תטען כי בהסתכל על מכלול החוזה- התנאי אינו מקפח. היא קיבלה הנחה משמעותית מאוד 15% ממחיר מכונית חדשה מגיע לעשרות אלפי ₪ ובתמורה היא צריכה לעמוד בתנאים. החברה תנסה לטעון כי זה נכנס לסייגים: ס' 23(1) קובע את התמורה הכספית, אך לעניות דעתי טענות אלו של החברה לא יתקבלו העיקר בסעיף זה לא הפיצוי אלא האיום בפיצוי כדי שלא תיגש לערכאות משפטיות. גם אם לא היתה חזקת קיפוח התנאי היה מתבטל כי יש פה הבדלי כוחות בין החברה ליעל וניצולו לרעה. יש לציין את סעיף 23 (2) כי אם התקנון תואם תנאים שהוסדרו בחוק הוא תקף, ואם ניתן אישור לתקנון בבית דין לחוזים אחידים לפי סעיף 14 (א) הוא תקף ל 5 שנים. אך אני מניחה כי זה לא המצב.

טענה נוספת של יעל: הפרה של תום לב סעיף 39:

בבג"צ שירותי תחבורה נקבע כי תום לב הינו אובייקטיבי- ביהמ"ש קובע מהי התנהגות בתום לב. למעשה התנאי שהוכנס על פיצויים במקרה של פניה לבימ"ש זה חוסר תום לב, אציין שגם לתנאי שאומר כי תוותר על זכותה ל 3 שנות אחריות ניתן לייחס חוסר תום לב גם לפי סעיף 39, לפי בבג"צ שירותי תחבורה החברה ניצלה כח שהיה להם- לא לתת ביטוח של החודשיים רטרואקטיבית וכך לגרום לה לוותר על אחריות ל 3 שנים. לפי ברק תרופה יכולה להיות כי מבוטלת להם הזכות, תרופה אחרת יכולה להיות כי למעשה בהתנהגותם לא בתום לב הם הפרו את החוזה ומגיע ליעל פיצויים.

תרופות ליעל:

במידה וכן תתקבל טענתה של יעל או לכפייה או לעושק יבוטל החוזה ה 2. הנפקות של ביטול החוזה תהא כי יש לה ביטוח ל 3 שנים. בנוסף מכיוון שבוטל החוזה היא למעשה לא וויתרה על זכותה לטענת חוסר תום הלב במו"מ וכך היא תקבל את החודשיים מתנה ולא תצטרך להשיב את 50,000 ₪ שהחברה שילמה על תיקון רכבה לאחר התאונה. לגבי דרישת החברה להחזרת ההנחה וסכום הביטוח חנים אין ספק כי תנאי זה יבוטל. במידה ולא יבוטל ההסכם לפי עושק או כפייה יעל תרצה לבטל את התנאי וויתור על 3 שנים אחריות. אני מאמינה כי דרך תום לב לפי גישת ברק בשירותי תחבורה תתקבל הדרישה והיא תקבל את האחריות.

ניתן להסתכל על זה בצורה אחרת כך שגם אם אין 3 שנות אחריות, יעל תתבע בעקבות הפרת החוזה לפי סעיף 39 פיצויי קיום לפי סעיף 10- היא תוכיח כמו שנדרש בפס"ד אנסימוב: קש"ס - בעקבות התנאי- ביטול האחריות שהוכנס, אין לה ביטוח על המנוע. ניתן היה לצפות כי המנוע ישחק או יגרם איזשהו נזק לאוטו (זהו דבר שבשגרה). וכך תקבל פיצויי עבור עלות תיקון המנוע.

שאלה מס' 2-עד עמוד :

אקדים ואומר שאכן מכירת נכס במקרקעין לפי סעיף 20 (2)- פעולה שתקפה תלוי ברישום בפנקס המתנהל לפי חוק, דרושה אישור ביהמ"ש- ישנו רישום ע"פי חוק למקרקעין ולכן יש צורך בפניה לבימ"ש.

החוזה אכן תקף אסביר :

1. יוסי שהיה קטין וחתם על חוזה מקרקעין למעשה נכנס לתוך סעיף 7 לחוק הכשרות המשפטית. אכן בשרף נ' אבער היה מקרה דומה של קטינה, אך במקרה זה היו 2 דעות :
האחת אומרת כי גם בלי אישור ביהמ"ש היתה התחייבות ולכן החוזה תקף אך זו דעה בעייתית כי היא מייטרת את תפקידו של ביהמ"ש.

השניה היתה הדעה של ברק שאמרה :א. אם ההורים הם שחתמו לפי סעיף 20 אזי ישנו חוזה נוסף שנחתם בין ההורים לקונים יעשו ככל יכולתם להגיש את האישור ולקבלו.
האפשרות השניה שהינה מתאימה למקרה דגן : אם הקטין הוא שחתם לפי סעיף 7, אזי החוזה הינו חוזה על תנאי- אישור ביהמ"ש הוא התנאי.

חוזה על תנאי לפי סעיף 27 (א) לחוק החוזים- אם התנאי-אישור ביהמ"ש לא מתקיים תוך זמן סביר או הזמן שנקבע בין הצדדים החוזה מתבטל. המשמעות הינה כי יש חוזה- יש מחוייבות רק מחכים לקיום התנאי.

יטענו ההורים כי יוסי הפך בגיר ומכיוון שעוד לא הגיע האישור, זכותו לבטל.
אך ההורים הם שדאגו שלא יתקבל האישור- פנו לחברם וביקשו כי כל פעם ידאג לשים את התיק בתחתית הערימה. זהו למעשה סיכול תנאי לפי סעיף 28 (א) לחוק החוזים- צד שמנע את קיום התנאי אין הוא זכאי על אי קיומו.

יוסי, יכול אולי לנסות לטעון כי ההורים הם שעשו זאת ולא הוא אך : א. אינני חושבת שזה יעמוד במבחן הראיות. ב. ניתן אז ללכת לאפשרות הראשונה של ברק שבתור ההורים של יוסי שהיו האופוטרופסים שלו והסכימו לעסקה נחתם ביניהם חוזה נספח של לעשות הכל למען האישור ואותו הם הפרו ואז לבקש פיצויים.

אך אני חושבת שיוחלט כי היה תנאי מסכל ומכיוון שלא ניתן להסתמך על אי קיומו החוזה בתוקף.

ניקוד מרבי	ניקוד בפועל	פירוט
שאלה א' (10%)		
7	7	ייתכן וניתן לראות במודעה בעיתון הצעה לציבור (סעיף 2 סיפא לחוק), ניתן לטעון שהיא מסוימת דיה ומעידה על ג"ד של המציע. מאחר וההצעה קובעת מועד לקיבולה (הודשיים) ניתן לראות בה הצעה בלתי חוזרת (סעיף 3(ב) לחוק החוזים) ולכן ניתן לטעון כי החברה אינה יכולה לחזור בה ולבטל את המבצע עד לתום החודשיים. חזרה כזו תהיה הסרת תוקף וכל רוכש יוכל לבצע קיבול תקף (נווה עם נ' יעקובסון).
2	0	בנוס 2 לפי עמדה זו, קביעת המועד נועדה אך לתחום את המועד לגבי פקיעת ההצעה (משמע, לצורך סעיף 8(א) לחוק) אך לא להפכה להצעה בלתי חוזרת. החברה לבטל ההצעה על ידי כך שתפרסם מודעה דומה שבה היא מודיעה על ביטול המבצע (מודעה זו לא תחול ביחס ללקוחות שהספיקו לתת הודעת קיבול).
3	1	ייתכן שגלל אין מדובר בהצעה אלא בפניה בלבד (הזמנה להציע), שהרי חוזה רכישה מכונת אמור לכלול עוד פרטים רבים שחסרים במודעה. יש לזכור שהצעה אמורה להיות מסוימת במידה כזו שקיבולה ייצור חוזה תקף. ספק רב אם כך הדבר ביחס למודעה זו. מאחר ומדובר בפניה שכלל אינה הצעה, תוכל החברה לפרסם מודעה על ביטול המבצע. צד ראשי לחזור בו בשלב המו"מ, בכפוף לעיקרון תום הלב במו"מ).
שאלה ב' (70%)		
5	4	על מנת שתהיה זכאית לתיקון המנוע במסגרת האחריות, יעל תנסה לטעון לביטולו של ההסכם לפיו וויתרה על זכותה לתקופת האחריות.
5	15	כפיה כלכלית (אקספומדיה) או עושה. יש לבחון את התנאים המצטברים להתקיימות כל אחת מהעילות הללו. יצוין כי למרות שיעל הייתה "במצוקה", ספק רב אם העובדות המתוארות עשויות לקיים את התנאים הנדרשים לכיסוס העילות האמורות. אפילו אם ניצול מצוקתה היה בגדר חוסר תו"ל במו"מ (וספק אם טענה כזו אפשרית לאור ההלכה שנקבעה ב-נגן נ' כץ) הרי סעיף 12 אינו מאפשר ביטול
25	20	הטעיה ולחלופין טעות (יש לבחון את היסודות המצטברים של העילות הללו): היא הסכימה לתנאי ההסכם מאחר ונאמר לה על ידי היועץ המשפטי של החברה כי אינה זכאית לכיסוי הביטוח. יעל תנסה לטעון כי למעשה הוטענה או טענה לחשוב שאכן מבחינה משפטית לא הייתה זכאית לכיסוי הביטוחי בעוד שלא כך פני הדברים. זכאותה לכיסוי הביטוחי עשויה להתבסס על הטענות הבאות: ככל שהדבר נוגע לכיסוי חניג לכל רוכש, המודעה הייתה בגדר "התחייבות חד צדדית" (כמו מודעת פרס) ולכן החברה מחויבת לתת ביטוח כזה לכל רוכש, לרבות מי שלא ידע על המודעה. טענה אחרת: אי גילוי המידע לגבי הביטוח בחינם היה הפרה של חובה תום הלב במו"מ (סעיף 12) שהתרופה בגינה היא פיצויים בגובה ההפסד שנגרם לה בשל הפרת החובה (דהיינו, בגובה הכיסוי הביטוחי). יעל טען כי מדובר בטעות ביחס למצבה המשפטי (טעות שבדין) וכי אילו לא הייתה מוטעית/טועה ביחס לסוגיית זכאותה לכיסוי הביטוחי לא הייתה מסכימה להתקשר בהסכם שבמסגרתו וויתרה על תקופת האחריות. בהנחה שיעל זכאית לבטל ההסכם, הרי שעם הביטול מתבטל הוויתור והיא תהיה זכאית לתיקון המנוע במסגרת האחריות. לכאורה במקרה כזה יהיה עליה להשיב את הסכום שקיבלה עבור התיקון הקודם (50,000 ש"ח), אלא שאז היא טענה שהיא זכאית לכיסוי הביטוחי עבור נזקי התאונה בשל הטענות שכבר נזכרו לעיל (היות המודעה "התחייבות חד צדדית", או מכוח סעיף 12 לחוק החוזים).
25	25	כיצד ישפיע הסעיף שבתקנון המבצע על חוות הדעת: ראשית, יש לבחון האם ההפניה לתקנון תופסת והאם תנאי התקנון הם חלק מהחוזה. השאלה העיקרית שתבחן בהקשר זה היא מידת ה"גישות" אל התקנון עבור לקוח שהיה מעוניין לעיין בו (השוו: בריטניה אמריקן אינשורנס קומפני נ' מוזס). בהנחה שהתקנון הוא חלק מהחוזה, יש לבחון את תיקף התנאי המכשיר העיקרי לתקיפת תנאי כזה עשוי להיות חוק החוזים האחדים (אך ניתן לציין גם דרכים נוספות: סעיף 39, סעיף 30). לכאורה הסעיף עשוי להיכנס לגדרן של מספר חזקות קיפוח: 4 (1)(2)(6)(8). עדיין יש לבחון האם תנאי זה הוא מקפה בשים לב למכלול תנאי החוזה (סעיף 3) (החברה תנסה לטעון שמדובר בהטבה מיוחדת שניתנה במסגרת

	סעיף 5 לחוק החוזים האחידים בנוסח 5	מבצע מוגבל ולכן לגיטימי לשלול אותה מלקוח שתובע את החברה. ספק אם טיעון כזה יעמוד). ניתן אולי להפעיל את סעיף 5 לחוק החוזים האחידים. במקרה כזה התנאי בטל מעיקרו ותוצאת הבטלות היא אוטומטית וכלל אינה נבחנת בשים לב למכלול תנאי החוזה
		שאלה 2 (20%)
7	7	כאשר קטין כורת חוזה למכירת נכס מקרקעין חל סעיף 7 לחוק הכשרות. מדובר בפעולה שתקפה תלוי ברישום בפנקס המתנהל על פי חוק (סעיף 20(2) לחוק הכשרות) ולפיכך יש צורך באישור ביהמ"ש כתנאי לתוקפה. לפי גישתו של השופט ברק בפ"ד שרף, כאשר החוזה נעשה על ידי הקטין עצמו (כמו במקרה שלנו), יש לראותו כחוזה על תנאי (התנאי הוא מתן אישור ביהמ"ש תוך הזמן שקבעו הצדדים או, בהעדר קביעה כזו, תוך זמן סביר).
7	7	אם הקטין הופך לבגיר בטרם ניתן אישור בית המשפט, מוסב התנאי אליו, דהיינו, יש צורך באישורו/הסכמתו של הקטין שהיה לבגיר (חלף אישורו של בית המשפט) ובהעדר הסכמה כזו מתבטל החוזה.
4	6	לכאורה במקרה שלנו (כמו בפ"ד שרף) מאחר והקטין הפך לבגיר לפני מתן האישור ומאחר והוא אינו מעוניין בחוזה, מתבטל החוזה. עם זאת, ניתן לטעון כי במקרה שלנו הקטין והוריו הם שגרמו לאי התקיימות התנאי של אישור בית המשפט (על ידי כך שדאגו למנוע את מתן ההחלטה בבקשה). במקרה כזה, מאחר וחל כאן דין "חוזה על תנאי", ניתן לטעון שיוסי יהיה מנוע מלהסתמך על אי התקיימות התנאי (סעיף 28(א) לחוק החוזים) והקונה הראשון יוכל לתבוע את אכיפת החוזה. ניתן להגיע לאותה תוצאה תוך הסתמכות על חובת תום הלב שבסעיף 39 לחוק.
	7	נקודות בשיקול דעת הבודק
	114	סך הכל

14
34